

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน นี่เป็นสภาพของการปลดเกษียณของลูกทั้งหมดในเวลานี้ ในเวลานี้ลูกต้องกลับบ้านที่อยู่เหนือเสียง ดังนั้นจงจดจำพ่อ
- คำถาม:** อะไรคือพื้นฐานของการได้รับความสุขเป็นเวลา 21 ชาติเกิด?
- คำตอบ:** ความเลื่อมใสศรัทธาของ 63 ชาติเกิด ผู้ที่มีความเลื่อมใสศรัทธาที่สโตประธานในตอนเริ่มต้น นั่นคือ ผู้ที่เป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่เก่าแก่หลายต่อหลายชาติเกิดคือผู้ที่ได้รับความรู้ในเวลานี้ พวกเขาคือผู้ที่ได้รับความสุขเป็นเวลา 21 ชาติเกิด บทบาทแห่งความเลื่อมใสศรัทธาของลูกได้สิ้นสุดลงแล้วในเวลานี้ พระเจ้าได้มาเพื่อให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาแก่ลูก ผู้เลื่อมใสศรัทธาไม่สามารถเป็นพระเจ้าได้
- เพลง:** แม่ โอ ผู้เป็นแม่ ท่านคือผู้ประทานโชคสำหรับทุกคน!

โอมชานติ ลูกได้ยินคำสรรเสริญของผู้เป็นแม่ ผู้เป็นแม่ไม่สามารถเรียกว่าเป็นพระเจ้า เพราะพระเจ้าเรียกว่าเป็นพ่อ พ่อสูงสุด เมื่อมีพ่อก็มีแม่ด้วยเช่นกัน มีผู้คนมากมายที่เชื่อในผู้เป็นแม่ เมื่อมีแม่ก็มีพ่อด้วยเช่นกัน แม่ไม่สามารถเรียกตนเองว่าพระเจ้า นี่คือการเดินเพื่อที่จะเข้าถึง มีคำสรรเสริญมากมายของจากัดอัมบา ไม่สามารถกล่าวได้ว่าพ่อหรือพระเจ้าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ไม่เลย เมื่อลูกพูดว่า “แม่และพ่อ” นั่นก็มีลูกด้วยเช่นกัน หากพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ดังนั้นทั้งหมดก็เป็นพระเจ้า ในกรณีนั้นไม่สามารถมีเทวีได้ ด้วยความคิดของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันนั้น ไม่สามารถมีเทวีใดๆได้ หากทั้งหมดคือพระเจ้าแล้ว ดังนั้นดวงวิญญาณเองก็กลายเป็นพ่อ และดังนั้นก็ไม่มีแม่ นี่คือการเดินที่ดีมากที่จะอธิบาย ลูกรู้ว่าไม่มีดวงวิญญาณใดสามารถเรียกตนเองว่าพระเจ้าได้ หากผู้เลื่อมใสศรัทธาพูดว่าพวกเขาเป็นพระเจ้า เมื่อนั้นก็จะไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าผู้เป็นแม่มีอยู่จริง ผู้เลื่อมใสศรัทธากลับมาใช้ชาติเกิด พระเจ้าไม่สามารถกลับมาใช้ชาติเกิดได้ ไม่ใช่พระเจ้ามีร่างกายของตนเอง ดังนั้นลูกต้องอธิบายถึงความคิดของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันนี้อย่างดีมาก ที่นั่นต้องมีพระเจ้าสำหรับผู้เลื่อมใสศรัทธา มีผู้เลื่อมใสศรัทธามากมาย พี่น้องหญิงชายทั้งหมดคือผู้เลื่อมใสศรัทธา ดวงวิญญาณพูดว่า: ในเวลานี้ฉันอยู่ในลัทธิของความเลื่อมใสศรัทธา แล้วดวงวิญญาณก็พูดว่า: ในเวลานี้ฉันได้พบพ่อและดังนั้นฉันจึงอยู่ในความรู้ เป็นดวงวิญญาณที่รับฟังความรู้ ผู้เลื่อมใสศรัทธากลับมาใช้ชาติเกิด พระเจ้าไม่สามารถกลับมาใช้ชาติเกิด ร่างกายนี้ไม่ได้เป็นของท่าน ทุกคนรู้ว่าพระเจ้าไม่ได้ถือกำเนิดผ่านร่างกายที่ทำด้วยวัตถุธาตุทั้ง 5 ท่านได้เข้ามาในร่างกายของคนอื่น บราห์มา, วิษณุและชางก้าคือผู้อาศัยในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ดังนั้นแต่ละประเด็นต้องถูกทำให้อยู่ในสติปัญญาของลูกอย่างดีมาก ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันละร่างเก่าและเข้ามาในอีกร่างหนึ่ง ร่างเก่าสามารถเล็กหรือใหญ่ ฉันละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง ที่นี้ผู้เยาว์วัยและผู้ที่เกี่ยวข้องร่างของพวกเขาในทันที อย่างไรก็ตาม ที่นั่น เมื่อพวกเขาจบสิ้นช่วงชีวิต พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาก็ต้องละร่างเก่าและรับร่างใหม่ ดังนั้นดวงวิญญาณมีความรู้นี้ ดวงวิญญาณกลับมาใช้ชาติเกิด สิ่งนี้จะไม่ถูกกล่าวถึงเกี่ยวกับพระเจ้า แม้กระทั่งบราห์มา, วิษณุและชางก้าก็ไม่สามารถเรียกว่าเป็นพระเจ้า พวกเขาคือผู้อาศัยในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน บาบาคือผู้อาศัยในโลกที่ไม่มีตัวตน ไม่มีใครเข้าใจว่าพระเจ้าอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตนดินแดนนิพพาน ดินแดนนิพพานคือดินแดนเหนือเสียง ด้วยเหตุนี้เองจึงมีการเรียกดินแดนแห่งนี้ว่าวานปราศ Vanprasth(อยู่เหนือเสียง)ด้วยเช่นกัน ในวัย 60 เมื่อบุคคลหนึ่งแก่ชรา เขาก็ปลดเกษียณเพื่อที่จะไปอยู่เหนือเสียง ที่นี้ลูกที่เยาว์วัยและแก่ชราทั้งหมดเข้าใจว่าในเวลานี้ลูกอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันต้องไปสู่ดินแดนที่อยู่เหนือเสียง ดวงวิญญาณกล่าวได้ว่าเป็นเพศชาย เมื่อดวงวิญญาณเข้ามาในร่างกาย เขาพูดว่า: ในเวลานี้ฉันได้รับร่างกายของเพศชายหรือเพศหญิง ดังนั้นในเวลานี้ดวงวิญญาณต้องเพียรพยายามที่จะไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ ดวงวิญญาณกล่าวได้ว่าเป็นเพศชาย ผู้เป็นแม่ไม่เคยไปสู่การปลดเกษียณ อย่างไรก็ตามที่นี้พ่ออธิบายว่า: ดวงวิญญาณเป็นเพศชาย ในเวลานี้เป็นสภาพของการปลดเกษียณสำหรับลูกๆดวงวิญญาณทั้งหมด ในเวลานี้ทุกคนต้องกลับบ้าน พ่อได้มาเพื่อพาลูกทั้งหมดกลับบ้าน ดังนั้นในเวลานี้จดจำพ่อและลูกจะมาสู่ดินแดนของพ่อ ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถพูดสิ่งนี้ได้เพียงพ่อดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่พูดสิ่งนี้ ชันยาสซี ฯลฯ ไม่เคยพูดกับผู้ใดด้วยการพูดว่า: ลูก! ไม่มีผู้ใดมีความรู้เกี่ยวกับพ่อ จงถามพวกเขาว่า: “พระเจ้าอยู่ที่ใด?” และพวกเขาจะตอบว่า: “ท่านอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน” นี่หมายความว่าไม่มีผู้ใดมีความรู้ใดเกี่ยวกับพระเจ้าเลย เหตุนี้เองพวกเขาทำความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อที่จะพบพระเจ้า อย่างไรก็ตามไม่มีผู้ใดรู้ว่าพวกเขาสามารถพบพระเจ้าได้อย่างไรหรือเมื่อใด พ่อพูดว่า: เพียงกำมือเดียวจากหลายพันล้านที่ตระหนักรู้จักพ่อ มีมนุษย์มากมายเช่นเมล็ดมัสตาด ในบรรดาพวกเขา ผู้ที่

จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งเพียงน้อยนิดจะมาและตระหนักรู้จักพ่อและประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขาจากพ่อ ลูกสามารถอธิบายว่าในเวลานี้ทั้งหมดคือผู้เลื่อมใสศรัทธา พวกเราทั้งหมดต้องการได้รับผลของความเลื่อมใสศรัทธาจากพระเจ้า หากลูกทั้งหมดคือพระเจ้า เมื่อนั้นก็จะไม่มีลูกคนใดที่เป็นผู้เลื่อมใสศรัทธา หากลูกคือพระเจ้าแล้วแล้วลูกต้องการสิ่งใดเพิ่มเติมอีกเล่า? ผู้เลื่อมใสศรัทธาต้องการพบพระเจ้า การเรียกตนเองว่าพระเจ้าเป็นการดูหมิ่น ไม่มี การดูหมิ่นใดที่ยิ่งใหญ่ไปกว่าสิ่งนี้ เราปรารถนาที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของบาอิสท์ (สวรรค์) จากอัลลาห์ ลูกพูดว่า: นั่นคืออัลลาห์ ในเวลานี้จึงตัดสินใจเพื่อตนเอง หากบางคนบอกลูกว่าเขาคืออัลลาห์ สิ่งนั้นจะเป็นไปได้อย่างไร? อัลลาห์คือผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด สิ่งเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างกระจ่างชัด ไม่มีผู้ใดสามารถเรียกตนเองว่าอัลลาห์หรือพระเจ้าได้ พ่อของ ทั้งหมดคือผู้เดียว ผู้คนมากมายพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน โอ! ท่านคือพระเจ้า! ฉันไม่เชื่อสิ่งนั้น พวกเราคือผู้เลื่อมใสศรัทธา พวกเราคือผู้รักของผู้เป็นที่รัก เพียงพระเจ้าเดียวเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกสามารถอธิบายว่า: ผู้ที่อาวโสของลูกได้กล่าวว่าผู้สร้างและสิ่งสร้างนั้นไม่มีที่สิ้นสุด ดังนั้นท่านจะเรียกตนเองว่าเป็นผู้ สร้างได้อย่างไร? ผู้ที่เป็นเมล็ดไม่สามารถที่จะไม่มีที่สิ้นสุด ต้นไม้กล่าวได้ว่าไม่มีที่สิ้นสุด ลูกไม่สามารถนับไปไม่เหล่านั้น ทั้งหมดได้ ดังนั้นกิ่งก้านและใบมากมายปรากฏออกมาจากเมล็ดเดียว ลูกกำลังมีชีวิตอยู่, ลูกพูดและเคลื่อนไหวไปทั่ว คำ สรรเสริญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือคำสรรเสริญของมนุษย์ พ่อพูดว่า: พ่อมาและอธิบายความลับของทั้งละครแก่ลูก ละครนี้ลูก กำหนดไว้แล้ว ลูกต้องเฝ้าแต่ก้าวไปพร้อมกับละคร ลูกของพ่อกลายเป็นผู้ควงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเองผ่านพ่อ สูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เพราะท่านคือผู้ควงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเองด้วยเช่นกัน ท่านนั่งและทำให้ลูกดวง วิญญาณทัดเทียมกับท่าน ลูกรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก ลูกรับฟังสิ่งใหม่เพื่อโลกใหม่และเพื่อการก่อ ตั้งศาสนาใหม่จากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่ทำให้โลกนั้นบริสุทธิ์ ท่านทำให้ลูกใหม่ด้วยเช่นกัน ในโลกใหม่จะมี ยุคใหม่แห่งสวรรค์ ในเวลานี้เป็นยุคของนรก ลูกอยู่ในยุคของนรก พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาในเวลานี้และทำให้ลูก กลายเป็นผู้ควงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดนั้นใหม่และมีค่าควรแก่การเข้าถึง อย่างไรก็ตามไม่ใช่ ทุกคนที่จะสามารถเข้าถึงได้ เมื่อลูกเข้าถึง ลูกก็มีความสุขซึ่งของความสุข ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัว ลูกต้องคง ความสุขซึ่งนี้ ลูกหญิงชายแต่ละคนต้องกลายเป็นผู้ควงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเองที่มนุษย์ทุกคนมี 2 แขน มนุษย์ ผู้ที่ใช้ 84 ชาตเกิดไม่สามารถมี 4 แขนได้ ลูกไม่เคยได้ยินว่าขงกามี 100 หรือ 1000 แขน บราห์มาได้ถูกแสดงให้เห็น พร้อมกับแขนมากมาย พวกเขาพูดว่า: ฉันไปหาบราห์มาที่มี 4 แขน หรือ: ฉันไปหาบราห์มาที่มี 1000 แขน จำนวนลูกๆ ของ บราห์มาเฝ้าแต่เพิ่มขึ้น จะมีแขนมากเพียงใด? ท่านคือประชาบิดา พ่อของปวงประชา ใช่หรือไม่? ท่านสร้างโลกและ ดังนั้นอย่างแท้จริงที่ท่านมีแขนมากมายเช่นนั้น อย่างไรก็ตามไม่ใช่ว่ามีมนุษย์ที่มี 4 หรือ 6 แขน ไม่มีสิ่งใดในอาณาเขตที่ ละเอียดย้อน พ่อหนึ่งท่านและอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ท่านพูดว่า: ผู้นี้(ดาต้า)ได้ศึกษาคัมภีร์และรับเอาภูกูมากมาย นั่นคือ หนทางของความเลื่อมใสศรัทธา บทบาทของความเลื่อมใสศรัทธาของลูกได้สิ้นสุดลงแล้ว ลูกคือผู้ที่รอบด้าน ลูกได้ ทำความเลื่อมใสศรัทธามากที่สุดตั้งแต่ตอนเริ่มต้น มีผู้เลื่อมใสศรัทธามากมายในเวลานี้ ลูกคือลูกจำนวนน้อยนิดเท่านั้น บาบาสพูดว่า: พ่อประทานนิมิตแก่ลูก ผู้เลื่อมใสศรัทธามากมายจดจำพ่อ พ่อประทานนิมิตแก่พวกเขาด้วยเช่นกัน ลูกคือผู้ที่ ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาที่สโตประธาน ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ลูกได้ใช้จำนวนชาตเกิดมากที่สุด ลูกได้ทำความเลื่อมใส ศรัทธามาเป็นเวลา 63 ชาตเกิด ในการตอบแทนสำหรับสิ่งนั้น ลูกได้รับความสุขเป็นเวลา 21 ชาตเกิด ประเด็นเหล่านี้ต้อง เป็นที่เข้าใจ เหตุนี้เองคนใหม่ที่มาที่นี้จึงถูกทำให้กรอกแบบฟอร์ม ฟอร์มนั้นดีมาก: กูรูของท่านคือผู้ใด? หากลูกรับเอาภูกู อย่างแน่นอนที่ลูกคือผู้เลื่อมใสศรัทธา หากลูกเองนับถือพระเจ้าเหตุใดลูกจึงรับกูรู? พระเจ้าจะทำให้พระเจ้าเป็นกูรูได้ อย่างไร? ผู้เลื่อมใสศรัทธารับเอาภูกูเพื่อที่จะหาพระเจ้า หากลูกเองคือพระเจ้า แล้วลูกจะกลายเป็นสิ่งใดด้วยกูรู? ลูกต้อง อธิบายอย่างมีศิลปะวิธีและในวิธีที่น่าสนุกสนานอย่างยิ่ง ในทุกวันนี้สิ่งใหม่ๆได้มีการอธิบาย แก่ลูก ผู้คนกระทำอย่างมี ศิลปะวิธีอย่างยิ่งในการต่อสู้ ฉันควรเล็งเป้าหมายและยิงธนูไปที่ผู้หนึ่งผู้นี้จากที่ใด? ผู้คนเรียกอดิเทพบราห์มาว่า‘มหา วีระ’และสร้างความสับสน บางคนเรียกหนุมานว่า‘มหาวีระ’ เพราะหนุมานแสดงให้เห็นความเด็ดเดี่ยวและกล้าหาญ เขา คือมหาวีระ แต่แล้วพวกเขาก็เรียกเขาว่าภวันบุตราPavan-putra(บุตรของลม) อดิเทพคือบราห์มาและท่านเป็นมนุษย์ จา กัดอัมบากก็เป็นมนุษย์ด้วยเช่นกัน เธอไม่ได้มีแขนมากมาย หากผู้เป็นแม่ของเรามีแขนมากมาย เราก็ควรมีแขนมากมาย ด้วยเช่นกัน สิ่งเหล่านี้คือประเด็นที่น่าอัศจรรย์อย่างยิ่ง! ไม่ใช่ว่าทุกคนจะเข้าถึงทุกสิ่งและอยู่ในความซาบซึ้งของความรู้นี้ เป็นสิ่งที่ต่างลำดับกันไป ไม่มีสิ่งใดเป็นเช่นนี้ในการชุมนุมทางจิตเหล่านั้น นี่คือโรงเรียน ลูกๆต่างลำดับกันไป บางคนมี ประสบการณ์ของพายุของมายาและลัมลง เหตุนี้เองลูกประจำของบราห์มิน จึงไม่สามารถถูกสร้างขึ้นได้ เมื่อลูกประจำ เสร็จสิ้นในเวลาสุดท้าย เมื่อนั้นจึงมีการเรียกสิ่งนั้นว่าลูกประจำของรูตรา ลูกคือลูกของรูตรา ชีพบาบาเมื่อพวกเขาสร้างไฟ บูชาอัณูแห่งความรู้ของรูตรา พวกเขาเก็บภาพที่ใหญ่โตของรูตราและพวกเขาก็สร้างซารีแกรมเล็กๆ และกราบไหว้บูชาสิ่ง เหล่านั้นด้วยเช่นกัน พ่อหนึ่งท่านและอธิบายสิ่งที่ลึกล้ำแก่ลูก ลูกๆที่มีค่าควรแก่การรับใช้จะสามารถเข้าถึงได้อย่างดีมากและ

จะอธิบายแก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ง่ายดายอย่างยิ่ง นั่นคือดวงวิญญาณ พวกเขาพูดว่ามีความเป็นพี่น้อง ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้อง พวกเขาเรียกตนเองว่าพี่น้องและต่อสู้กันเอง เมื่อลูกพูดถึงความเป็นพี่น้อง แล้วลูกจะสามารถพูดถึงความเป็นพ่อได้อย่างไร? ลูกจะสามารถพูดว่าทั้งหมดคือพระเจ้าได้อย่างไร? พี่น้องทั้งหมดจะเป็นพระเจ้าได้อย่างไร? ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของดวงวิญญาณทั้งหมด สิ่งเหล่านี้คือประเด็นที่ง่ายดายอย่างยิ่ง ลูกรู้ว่าโลกใหม่กำลังได้รับการก่อตั้งผ่านบราห์มา แล้วโลกใหม่ก็ขยายตัวที่ละน้อย ขยายตัวจาก 1 เป็น 2 จาก 2 เป็น 4 โลกใหม่เฝ้าแต่ขยายตัวในวิธีนี้เมื่อท่านคือพ่อของปวงประชา อย่างแน่นอนที่ท่านจะสร้างโลกใหม่ ใช่หรือไม่? ผู้นั้นคือพ่อของโลก ผู้สร้าง ท่านได้สร้างลูก ท่านทำให้ผู้คนใหม่ผ่านประชาธิปไตยบราห์มา นั่นคือท่านทำให้โลกเก่านี้ใหม่ ผู้คนคิดว่ากษณะลอยมาอยู่บนใบโพธิ์ในมหาสมุทร โอเค ดังนั้นผู้ใดที่สร้างเขา? พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายว่าผู้คนใหม่ๆ ลูกสร้างขึ้นอย่างไร ที่นั่น ในสวรรค์ ในครรรภ์เป็นราวกับว่าเขากำลังนั่งอย่างสบายในมหาสมุทรนั้น ในเวลานั้นเขาไม่มีความรู้ ดูเรื่องราวที่พวกเขาเขียนไว้ในคัมภีร์! พวกเขาแสดงให้เห็นการทำลายล้างอย่างสิ้นซากที่เล็กและใหญ่ด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดว่าการทำลายล้างอย่างสิ้นซากเกิดขึ้น พ่อพูดว่า: การทำลายล้างอย่างสิ้นซากไม่เคยเกิดขึ้น พ่อมาเพื่อให้บาร์ตบรีสุทธีจากไม่บรีสุทธีผ่านบราห์มา พ่อต้องเข้ามาในโลกที่ไม่บรีสุทธี ลูกรู้ว่าลูกๆทำให้บาร์ตบรีสุทธีจากไม่บรีสุทธีกับพ่อทุกๆ วงจร ลูกส่งเสียงของความรู้นี้ให้แก่ทุกคน ทั้งหมดมีกิเลสและไม่บรีสุทธี พ่อคือผู้ชำระให้บรีสุทธี พวกเรากลายเป็นผู้ช่วยของพระเจ้าผ่านท่าน เรากลับมารับบรีสุทธีและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เฝ้าแต่ก้าวไปกับละครที่ถูกกำหนดไว้แล้วนี้ ไตร่ตรองความรู้และกลายเป็นผู้คงกะพันแห่งการสำนึกในตนเอง คงอยู่ในความสุขอย่างสม่ำเสมอ
2. ให้การแนะนำที่แท้จริงของพระเจ้าแก่ผู้เลื่อมใสศรัทธา ปลดปล่อยพวกเขาจากการเร่ร่อนไปทั่ว กลายเป็นแขนที่เป็นผู้ช่วย ของบราห์มาและกลายเป็นผู้ช่วยของพระเจ้า

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่มีสำนึกที่สม่ำเสมอ ไม่ขาดตอนของการเป็นนายผู้ทรงอำนาจ และดังนั้นจึงร่ำลาต่ออุปสรรค
ยุคแห่งการบรรจบพบกันคือยุคที่จะร่ำลาต่ออุปสรรค สิ่งใดที่ลูกได้ร่ำลามาแล้วเป็นเวลาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร อย่าปล่อยให้สิ่งนั้นกลับมาหาลูกอีกครั้ง จดจำเสมอว่าลูกเป็นเพชรพลอยที่มีชัยชนะ นายผู้ทรงอำนาจ หากลูกมีสำนึกนี้ตลอดเวลา อุปสรรคก็จะไม่สามารถมาอยู่เบื้องหน้าของดวงวิญญาณที่มีพลังได้ อุปสรรคมาและแล้วลูกก็ขจัดมันออกไป และดังนั้นลูกไม่สามารถได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่สม่ำเสมอและมั่นคง ดังนั้น ใส่ใจต่อคำว่า “เสมอ” ด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกจะเป็นอิสระจากอุปสรรคอย่างสม่ำเสมอ และกลองแห่งชัยชนะจะเฝ้าแต่ตีรัว

คติพจน์: การยกมอบตัวลูกเองสำหรับงานรับใช้ของพระเจ้า หมายถึงการได้รับคำขอบคุณจากบัพาดา

*** โอม ซานติ ***